

De Stichting Groene Hart: Asterix of Olie B. Bommel?

Het oprichten van de Stichting Groene Hart was een jongensdroom. In mijn jeugd las ik boeken als *Dik Trom*, *Wilde Bob* en *Pietje Bell's vlegeljaren* en richtte ik clubs op om de wereld te verbeteren. Zo'n club werd de Stichting Groene Hart.

Ik gebruik graag beelden. Als je de eerste tien jaar van de stichting zou kunnen vatten in een stripverhaal, kies ik voor **Sjors en de rebellenclub**. En er waren dappere rebellen, zoals: Ron Gast, Prof Heertje, Bram van der Vlucht, Adriaan Geuze – zijn naam zegt het al. En waar hielden we onze hagepreken? in het Verzetsmuseum in Gouda, is dat niet symbolisch?

Na 2007 kwam de SGH in wat rustiger vaarwater. De ideologische veren waren afgeschud. De SGH werd omgebouwd tot een projectorganisatie met een kantoor, een winkel, een informatiecentrum, een soort Groene Hart dorpje. Ik denk nu aan **Asterix en de Romeinen**, en die Romeinen – de landjepikkers en projectontwikkelaars – werden met ludieke acties buiten de deur gehouden. Met piketpaaltjes en een scheutje toverdrank werd het Nationaal Landschap Groene Hart te vuur en te zwaard verdedigd.

Na 2012 braken rustiger tijden aan. De SGH ging in retraite, er kwam een nieuwe bestuur. Het stripboek dat mij nu voor de geest komt is **Olie B. Bommel**. Heer Bommel bewoont Slot Bommelstein in een groot bos bij Rommeldam. Aangezien een heer van stand een teer gestel heeft, zorgt zijn trouwe bediende Joost dagelijks voor een eenvoudige doch voedzame maaltijd.

Slechte vrienden

Is daarmee de rust van Bommel gegarandeerd? Nee, heer Bommel wordt belaagd door allerlei indringers! Zo wordt hem het leven zuur gemaakt door twee opportunistische bestuurders: burgemeester Dickerdack en de markies De Cantecler, die snode plannen beramen. Er lopen ook nog twee maffiafiguren rond: Bull Super en Hiep Hieper. Een ander gevaar is professor Sickbock die met zijn technologische uitvindingen de mensheid bedreigt: Sickbock en Schiphol, lijkt dat niet een beetje op elkaar? En tot overmaat van ramp wordt de hele dag fake-nieuws verspreid door Wammes Waggel, de vleesgeworden populist.

Maar het allergrootste gevaar is...heer Bommel zelf. Bommel draagt het hart op de goede plek, maar hij is naïef, onnadenkend, kortzichtig. Hij vertrouwt op lieden die hij denkt zijn vrienden te zijn maar het niet zijn.

Hij wil genieten van de rust, maar rijdt wel in een *Oude Schicht*, die veel benzine slurpt.

Hij houdt van dieren maar eet wel vlees.

Hij wil een betere wereld maar wil zijn goede leventje niet opgeven.

Heer Bommel is de metafoor voor ons slechte geweten. Wij willen allemaal ons Groene Hart behouden, maar willen daarvoor niet het vliegtuig, de auto, de kiloknallers opgeven!

Maar gelukkig is er ook een betere ik. De betere ik van Heer Bommel is Tom Poes, door Bommel steevast *mijn jonge vriend* genoemd.. *Tom Poes, verzin een list!* zegt Heer Bommel. En Tom Poes redt hem dan altijd uit de meest benarde situaties...maar krijgt hiervoor zelden de eer...Geen dankbare rol dus.

Ik hoop van harte, Chris, dat de SGH de komende jaren die ondankbare Tom Poes-rol gaat spelen en slimme listen gaat verzinnen om ons Groene Hart – ons Rommeldam – te behouden. En daarbij – anders dan Olie B. Bommel – wel de goede vrienden kiest!

En wat mijzelf betreft: niet zonder enig escapisme stap ik in de tijdmachine waarmee ik mij 350 jaar in de tijd laat terugschieten. De tijd van de Oude Hollandse Waterlinie, toen het Groene Hart nog een arcadisch landschap was. Een heerlijk rustige tijd!

Dank voor alle aardige woorden en goede wensen, en het ga de Stichting goed!

@ Bernt Feis 13-12-2017